

ŽENY A DÍVKY VE VĚDĚ

Teologická fakulta

**Mgr. Věra
Suchomelová,
Th.D.**

Působí jako odborná asistentka na Katedře pedagogiky Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Dlouhodobě se zabývá tématem spirituality ve stáří a duchovního doprovázení seniorů.

Vyučuje teoretické i praktické předměty s tématem psychospirituálních potřeb a volného času seniorů a lektorsky vede kurzy Univerzity třetího věku,

Univerzity pro prarodiče a vnoučata i kurzy dalšího vzdělávání pracovníků v sociálních službách. Od roku 2019 je hlavní řešitelkou interdisciplinárního projektu podpořeného agenturou TAČR s názvem Virtuální realita v aktivizaci seniorů (VIREAS), jehož hlavními výsledky jsou Sada zážitků virtuální reality a metodika pro vedoucí geriatrických zařízení a aktivizační pracovníky.

Setkala jste se během své vědecké kariéry s nějakými překážkami, které byly dány tím, že jste žena?

Pokud bych měla mluvit o určitých omezeních ve své vědecké práci, nevyplývaly z toho, že jsem žena, ale že jsem rodič.

Máme velkou rodinu, kde nejmladší a nejstarší dítě dělí patnáct let. Když jsem začala pracovat na své disertaci, nejmladší děti byly opravdu malé. Syn nedávno vzpomínal, jak jsem byla často někde „zavřená“ s knížkami. Na péči jsme byli s manželem dva, i tak mi bylo často líto, že na děti nemám tolik energie, kolik bych chtěla a třeba i ony potřebovaly.

Na druhou stranu jsem věděla, že díky studiu se budu moci věnovat práci, která mě bude bavit a z toho pak i děti budou profitovat. Teď už je s námi doma jen dospívající nejmladší dcera, ale i tak bych těžko odjížděla třeba na dvouměsíční zahraniční stáž. Abych se ale vrátila k položené otázce, moje určité „limity“ vyplývaly a vyplývají spíše z aktuální životní situace. Myslím, že studující a bádající otec rodiny by je mohl pociťovat podobně.

Jaký je/byl největší milník Vaší vědecké kariéry? A co je Vaším cílem dokázat v budoucnu?

Zásadním milníkem pro mě bylo samo rozhodnutí zaměřit svůj odborný zájem na oblast spirituality a psycho-spirituálních potřeb seniorů.

To je tak široké téma, že se pod ně vejde nejen otázka duchovní péče v geriatrických zařízeních, ale i právě virtuální realita, které se věnuje náš tým v projektu VIREAS. Jde nám o to, aby využití moderní technologie v domovech pro seniory dávalo lidem smysl. Aby korespondovalo s jejich vývojovými úkoly a potřebami, jako je například vědomí důstojnosti a hodnoty, kontinuita životního příběhu.

Obecně je pro mě důležité, aby výsledky mého vědeckého bádání byly aplikovatelné v praxi, tedy aby byly užitečné jak pro seniory, tak pro ty, kteří s nimi pracují.